

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website

<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक
हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र. M-2340 विषय _____

नाव वटसायी श्रीकथा

लेखक / लिपीकार _____

पृष्ठ ०७ काळ _____ पूर्ण / अपूर्ण

अथ श्री

वट रत्नावली कथा

प्रा. २५:

वट सावनी की कथा याची

पायी होय.

क. ॥ श्री गणेशाय नमः ॥ सुतो नमः ॥ मीनकादीक ररूपे हो ॥ ररूप

१

माना ॥ अरुनेउ सो भाग्य फल व पुत्र पौत्र कोण ह्य प्रवेकन

अथवा लपेकरन ॥ प्राप्त होले लेयां पला सोगा ॥ मासी इच्छ

ऐकीन्याची ओहे ॥ शंकर मणव्य ॥ मद्र दशोन ॥ अथवा

नामेकरन ॥ कोणी एक राज्य होय ॥ पुत्र राज्य मोठे होने ॥ पु

नी प्रजाजनान्य पावन पुत्र प्रमाण करवे ॥ तो राज्य दान

अथ ॥ संगता अमुन हाका पुन संलली नरक्य पुठे चिंता

मंगल होय ॥ या नी अथ फले मना ने दिव्यार्थ ॥ विचार केदा

व.स्य. की॥ उपापण कोणले ही॥ ब्रव केचे असलं उपापणस फळ मिळे कथा

२

॥ या कारणस्तव ॥ राज्यानी उपापणे राज्यालीच येथे

रुपाणे ॥ म्हणजे देवूक वगैरे पाहण्याची इच्छा करून

निय नेमान् दरीने घ्यावे अशी इच्छा केले ॥ नंतर राज्या

ने शुद्ध अंशकरण पाहून ॥ या राज्याली ॥ देवीचे देवदान

राज्याने सावेनी ॥ सावेने अनुष्ठान केचे ॥ या सुने देवी

मरणा होऊन सांमर्त स्मर्त कां राज्या लुटे नष्ट करीतु

३

त राज्याने नसल्यामुळे लुटत असताना देवदेव

२

व-सामं परं तु उमात्मानं मानं राज्यं ॥ नुमा इह अनुष्ठानं केल्यं वदन् ॥

कथा

३

प्रसन्नं दृष्ट्वा नरं वरं दत्तं लोकीं ॥ नुमा एकं केल्यं मानं दत्तं

लीलां इह संपन्नं दत्तं नुमा नृपते नृपते ॥ वदन् दत्तं

नृपते नृपते नृपते ॥ नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते

नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते

नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते

नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते

नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते

नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते नृपते

३

व-सा वरुन सा नदी निरावत प्राप्त साक्षा ॥ सान्दी तेचे रमान दानादीन कथा

४

हो पुष्पक रत्न उपहार भोजन वज्र प्रदान केके ॥ राज्याचे शान्त

मौल साक्षा नंतर राज्याने सा विद्या गंगेच्या तिसऱ्या

विस्तीर्ण एक मंदीर पाहीले ॥ सा ही काणी राज्या येऊन पोहच

ला ॥ सा हि काणी राज्याची एक देवीची मुर्ती अन्वकोन

केली ॥ लीला पाहुन राज्यास कार्याउपानंद साक्षा ॥ लेण्टे

राज्या आपले मनोच ठिकानी विचार कर लागला की अपा

सा देवीचे देवकालच साहुन जावे, अस सान्दी केके ॥ नंतर

राज्याची आपले मद्यनाचे स्वाधीने आपली राज्या

४

वृ-स्य
५

निष्ठा व लो राज्ञा ज्योतिर्कान्य देव्यो देवक होत स्यात् कथा

कान्ति ज्योतिष शास्त्र, "रत्न, यन् वगैरे न्युत्पन्न

नुस्खान वगैरे ह्यनी के के ॥ ले० हं ले व्यास वषे पर्यंत

क ८ ॥ देवी प्रसन्न होऊन राज्यारु मृणु लंगडीकी राजा

तु मर नाग अ से रान्याने देवीचे भाशन येकून राजा

महाप्रभु की ॥ हे भगवती माता श्री माता धारी लुस म

साक्षने सर्व अपे परंपु एकच नाहीं ते असे कीं भव

पुनश्चैतन् नार्हति पुनश्चावत् ॥ तेषां देव्यं मयाप्यम्

क-सर्ग की राज्या लुका पुन होमा नार्थी ॥ परंतु एक नुन्या कथा

६ होदि ॥ अस दर्थीचे भासन येनून राज्या आपले धर्म

आत्म ॥ या दर्थीचे प्रसादने राज्याची स्त्री गरीब

साकी नयमासपुर्ण होव ॥ पुढगी साकी ती दस

वे मदी ग्याल साकी राज्याचा फार असनद साकी

बास दिवस साकी बांसे वगैरे राज्याची नुके जि

चेनांव ॥ साकी असे ठ विवे ॥ या पुकीचे वय १२ वर्षी

चे साकी लेणां राज्याचा विचे मुंद स्वराज्याची वसों ६

दस याची चिला सास साकी लेणा राज्या विन्यासल

हृदयान्न चित्तं प्राप्तं संको लोभं सन्ना व-वायल

व-वा प्रउका को धं अर्धं क मल नयन को गमस द्यावी ॥ मणु व य

रन्धि वर पाहय क री पं निधाय ॥ लोभं कोपम-य

जे इका वरुमि क शकल नई ॥ असे सन्नास वाके

वराज्जा अमने घरी येऊन प्राप्त लाभ ॥ व अमने

स्त्री स व सनेत्री वरु इका संगु काय ॥ सुली

अपने क पीला वर पाहून ये ॥ लोभं सन्नास असे वर

न सनेत्री अमने वर वा ॥ इका अमप ॥ मणु

मणु ॥ जोऊ निधाय ॥ लोभं सन्नास असे वर

प-सा द्वावी ॥ या डीपान्तिनिमा सुमन्तरुह मनुष्यान्तरुह कथा

आका ॥ से नृपती या उषा का डीपान्तिनिमा ये उषा पोद

चकी ॥ या डीपान्तिनिमा सुमन्तरुह ये नाना चाचा

रुह ॥ या उषा का डीपान्तिनिमा सुमन्तरुह ये नाना चाचा

देसा ॥ या सप्त चाम्पुका पादुन ती सप्तनरी

संपुट द्वावी ॥ सप्तनरी सुमन्तरुह ये नाना चाचा

महा श्री पुष्पनी र-री घेले उषा सप्तनरी ये नाना चाचा

गद्यारपी व मन्तरुह ये नाना चाचा

क-था वानाच गळ्यांत टाकी ली इतकी ॥ सप्त ज्ञानने आ व-सा

पकी मीळ साननीने गळ्यांत घालकी ॥ दो घालकी

पुष्प वीवा इतकी ॥ मग साननी उपास वामने

घरी उपास ॥ सावेनीने उपास आरु वामने

सांख्यगनमस्कार केका ॥ सेव्ह रान्याने घरी

नारदचर्चा रचार्थ येऊन आपल इतकी तेव्हें सोने

नीने या चमू छीनमस्कार केका ॥ नंतर सुमसेन

रान्यास नारद चमू लागले की रान्या पु उपासने सु

९

नीवा फा-उचम पछीचां पहेनु लिंका थ-या देय महीन कथा

नसन्था पुके वरके उचदे ॥ नी उचम लीं मय मछीं ० च

नी द्योणपयु योऊन मरण पयलेये - ॥ ले० द्यो सावेनी मछीं

मा रोपली-ये मरण काक येण्य स उचन वार मछीने सवे

अचन उचमण वनये मा पछय करि लिये ^{वना} ~~मछी~~, ॥ नी

लीं पवीस मछी माग मी नी उचम अप्पण वनल जाऊन ला

पु पु मछी जाक ला मछी नयये ॥ ले० ले स मछी मछी ११

का पीं पुका वनल ने मछी मछी मछी ॥ अर पु मछी

व-सू

३२

उपदि भाषा-यै आसा फेवैल यो गमन नंतर सा कथा

केनेने आरु आरु न्यास नाम आ लेखक वरु

३३

पाक की मी साठ दिना मी दि ली दिवात सावे

उपदि उपदि पट्टु वन पा फायात उपदि नार्क

उपदि वं उपदि वनल आ ० यास उपदि ० मुक्क

नल सावनी सप वान वापल गेम लो लो

य भागीन वठान्ना वृक्ष पाई वा यावा पा

चरम उपदि वरु वेकान्नी यं वा दिना

३२

येड नम्रा सधम लंछ लो इवानी उल्लन सध

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३८ ॥

नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३९ ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४० ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४१ ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४२ ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४३ ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४४ ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४५ ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४६ ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४७ ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४८ ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४९ ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५० ॥

४३

५-१०

व.स.

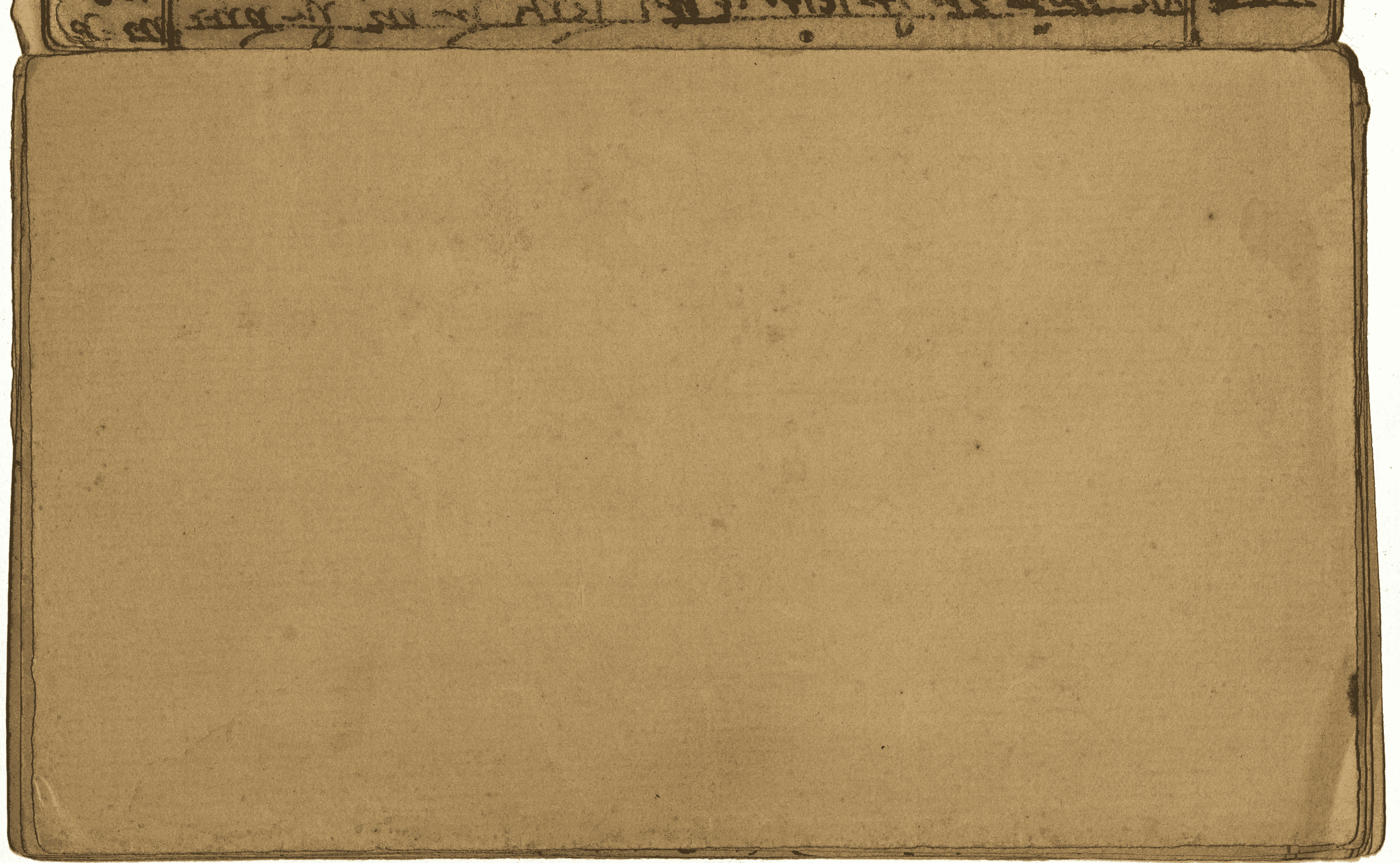
१३

कुडमपुत्र मल्लिकार्जुन इव जगत्तुल्यं जगत्तुल्यं लोको
मयं वा जगत्तुल्यं न कुरु भवतु इत्युक्तं ननु वेदमानीसु
अप्युक्तं ननु भवति उक्तं ननु भवति उक्तं ननु भवति उक्तं
रम्यं ननु भवति उक्तं ननु भवति उक्तं ननु भवति उक्तं
इत्युक्तं ननु भवति उक्तं ननु भवति उक्तं ननु भवति उक्तं
इत्युक्तं ननु भवति उक्तं ननु भवति उक्तं ननु भवति उक्तं
इत्युक्तं ननु भवति उक्तं ननु भवति उक्तं ननु भवति उक्तं
कथं याम् सुखं भवति

कथं

१३

३२

ॐ नमो श्री

वरदा विनीतिका

वैष्णवः

श्री गणेशाय नमः ॥ अथ कथा ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ स्मर्या
मि ऋषो केदां यथो कुंभं वना कचित् ॥ हे प्रभो-
आपण पुर्वी जे अत निवेदन कैलें, तें वट साबित्रो व्रत
मला कृपा कसून ~~संग~~ सांग ॥ १ ॥ श्री भगवान् म्हणतात
हे युधिष्ठिरा, कुलीन स्त्रियांना महाभाग्य देणारे असं
व्रत सांगितों। ऐक - पुर्वी राजकन्या जी साबित्रो, तिनें
जे व्रत कैलें; तसेच स्त्रियांना अखंड सौभाग्य व पुत्रपौ-
त्रादिक वाटविणारे तें व्रत निवेदन करता ॥ २ ॥ पुर्वी
मंद्रे देहा मध्ये धामिनि व शानसंपन्न असा अश्वपात

नां वाचा राजा होता, आशा तो राज्याती लहेत
 जाणणारा वळो कांत द्वांतता ठे वणा रा राजा
 राज्य करित असतां, त्यास संतति नसल्याका
 रणाने त्याने आपल्या स्त्रि सह वतमाने हं व्रत
 केले ॥ ३॥ तदनंतर या व्रतप्रभावाने सावित्रीदे-
 वी प्रसन्न होऊन दर्शने देतो झालो ॥ ४॥ तद्वंत
 सर्वजगतास वंद्य आशा सावित्रीदेवीस अवली
 कन करून ॥ ५॥ राजाने हर्षयुक्त अंतःकरण
 ने भक्ति पुरःसर साष्टांग नमस्कार करुन ॥ ६॥

या कार्त्तिके राजाप्रत अवलोकन कस्मिन् सावित्रीदेवी
लो लली झाली ॥७॥ सावित्री म्हः- हे राजेंद्रा मी तुला
प्रसन्न झालें तरी हे सुप्रतावर मागून धे. ॥८॥ राजा म्हः-
हे देवी- मला पुत्राची इच्छा आहे, तद्वत् मला पु-
त्र होईल अशा वर दे ॥९॥ तदनंतर देवी म्हणाली
हे राजन तुला पुत्र होणार नाही, परंतु एक कन्या
होईल व तुझ्या कुळाचा रुद्धारथ करील ॥१०॥ असा वर
देऊन सावित्री देवी गृह झाली ॥११॥ या कार्त्तिके रा-
जा संतुष्ट झाला, नंतर काही दिवसांनी राजाची

महाराणा गर्भीणी होऊन पुणे मास होताच ॥१२॥

ती प्रसूत झाली, तिच्या देविच्या प्रसादाने कन्यास
ला प्राप्त झाली, तिचे नांव सावित्री असे ठीकले ॥१३॥

सुवर्णा प्रमाणे जिची कान्ति, कमळा प्रमाणे जिचे नेत्र ओढ
त; तसेच चंद्राच्या कलाच्या प्रमाणे वाढतात त्या

प्रमाणे सावित्री दिवसेंदिवस वाढू लागली ॥१४॥ राजा

ला चिंता नसून झाली, तसेच ती सुपुत्र झालेली

पाहताच ती कोणा आश्चर्य वाटले. ॥१५॥ तदनंतर

राजाने तिच्या (सावित्रीला) जवळ घेऊन घेऊन

असं सांगतल^{की} हे कन्ये तुला विवाहकाळ प्राप्त
इनाला आहे; परंतु तुला वर मिळत नाही ॥१६॥
म्हणून तुला वोटल तो वर लूं पहा असं सांगू
न राजाने तिचे वरावर ॥१७॥ एक वृद्ध आमाय
देऊन वर पाहण्याकरिता पाठोवेली; नंतर
सावित्री, ज्या ठिकाणी मोठे मोठे राजे राहा-
त असत ॥१८॥ आशा निर्याच्या ठिकाणी येऊन
ऋषी आश्रम पहिले फिरत असतां जो राज्यश्र-
म हावेल त्या आहे तिने चा डोळ्याने मांधळी आहे

३ असातो दुर्मत्स्येन नांवा च। राजा ॥१५॥ सा चा वै से
 जो रुक्मी ^{राज्य} एने हरण के के लो दुर्मत्स्येन राजा
 पत्नी पुत्रा सह वर्तमान एनांत वसे लला आह
 लला ॥ २०॥ सा राज पुत्री चें नांव सायवान अ-
 से असून, हा लाच वर वरावा, असा निश्च-
 य करवून आये लें गृही आणिले ॥ २१॥ रा-
 वित्री घरी आले ली पहलाच राजा ला फारच
 आनंद इनाला, लीनें नारद मुनी ना पहा-
 ला च ॥ २२॥ स्वहस्ते आर्घ्य पाद्य दिवें ^{पुजा} करवून

गार देमु नो च्या चरणा प्रल साप्टांग न भस्कार
केला आ णि धडले ले सर्गि वर्त मान रेने वेदनके
ले ॥ २३ ॥ हे ऐकून गार दे राजा स म्हणाले, हे

राजन, तुझा जावई रूप व गुणांनी संपन्न आ
सून तो आश्चांभी चो त्रें हो काढो त असितो

परंतु ॥ २४ ॥ म्हणू तो (सत्यवान) मात्र एक वर्णानी
शी गायु होऊन दहत्याग करिले, हे ऐकून राजा

सावित्री स म्हणता ॥ २५ ॥ देवी तुं आणखी दुसरा
वर पहा, हे वचन ऐकून सावित्री

वा लुली झाळी का हे लाला मा जो मना नंभ
 ला वोरला ला चा, मग तो गुणला, पंडित ॥२५॥
 वि, वा उल्ला युषा उसा ॥ मा लाला च आपला
 पालि करेला उसा ॥२६॥ आशालि दुसरा कोण-
 ताहे पालि हो क हाकत नाही, कारण कोणला
 हा गाष्ट विचाराने करला जाति ॥२७॥ उसा-
 राजे व पंडित जन एक लेळ आपण करता-
 ला, अशालि सहावंता पासून माझी मति चाल-
 त होणार नाही ॥२८॥ हे एकून नारदार

व. ५१.

५

फार उगानंद वाटला, व नारदांनीं भावीनीला आशिर्वाद
देऊन अंतर्धान पावले, नंतर १ राजाणी शुभ मुहूर्त पाहून
वैदीक विधीने मसवानशी भाविनीचे लग्न लाविले ॥३०॥
नंतर भाविनी नारदाला वाहताच सांच्या वाक्याची
आठवण होऊन ती दिवस भोजु लागली ती दिवस
जवळ भेताच चवथें दिवशीं दोघेजणे वणदेवतेच्या
पुजनास गेले असतां राका वडाच्या झाडा खाली आले
इतक्यांत मसवानाच्या भक्तांंत दुख असून झाल्या
बरोबर मसवान भाविनीस म्हणाला भाये भाइया

मस्तकं त फारुं वेदना होत आहेत तरी क्षण भर तुझ्या
भांडीवर आपले मस्तक ठेऊन निजावे असे वाटतं. ॥३१॥
तेव्हा सावित्री नारदाच्या वाक्याची आठवण होऊन
विचारांत पडली व करुं करुं व काय करुं असा अष्टाक्षरी
मंत्राच्या जप करुं व लौगांनी तितक्यात यमाचे हुत
सावित्री जवळ आले. ॥३२॥ पतिव्रतेच्या प्रभावामुळे
सा दुर्वांनी भाचारी जाऊन सर्व वर्तमान गांगीतले
तेव्हा स्वताः यम आले ते पाहून सांभ सावित्रीने
नमस्कार करुण भधुर राज्ञांनी सास विचारिले तुं

॥३३॥
कोण आहेस ते मला सांग. यम म्हणाले पुन्यसिंतां लाम्बरी
व पायी लोकास अक्षय न केवारा देणारा प्रत्यक्ष यम
आहे मी तुझ्या पतीस नेण्या करितां आलो आहे एवढें
बोलुन सत्यवानाच्या प्राणार पाशाणी बांधुन यम
चालता झाला साच्या भागोभाग सावित्री ही निघाली
यम म्हणाला मुली तुकशास येतेश येऊ नको सास॥३४॥
सावित्री म्हणाली कुलीन बायकांना नवऱ्याचा चुन कोठेच
दुसरी गति नाही आतां जेथे भाद्रपती जाइल तेथे मी
आत्याचाच राहावयाची नाहीं असा सावित्रीचा निश्चय

व.शा.

७

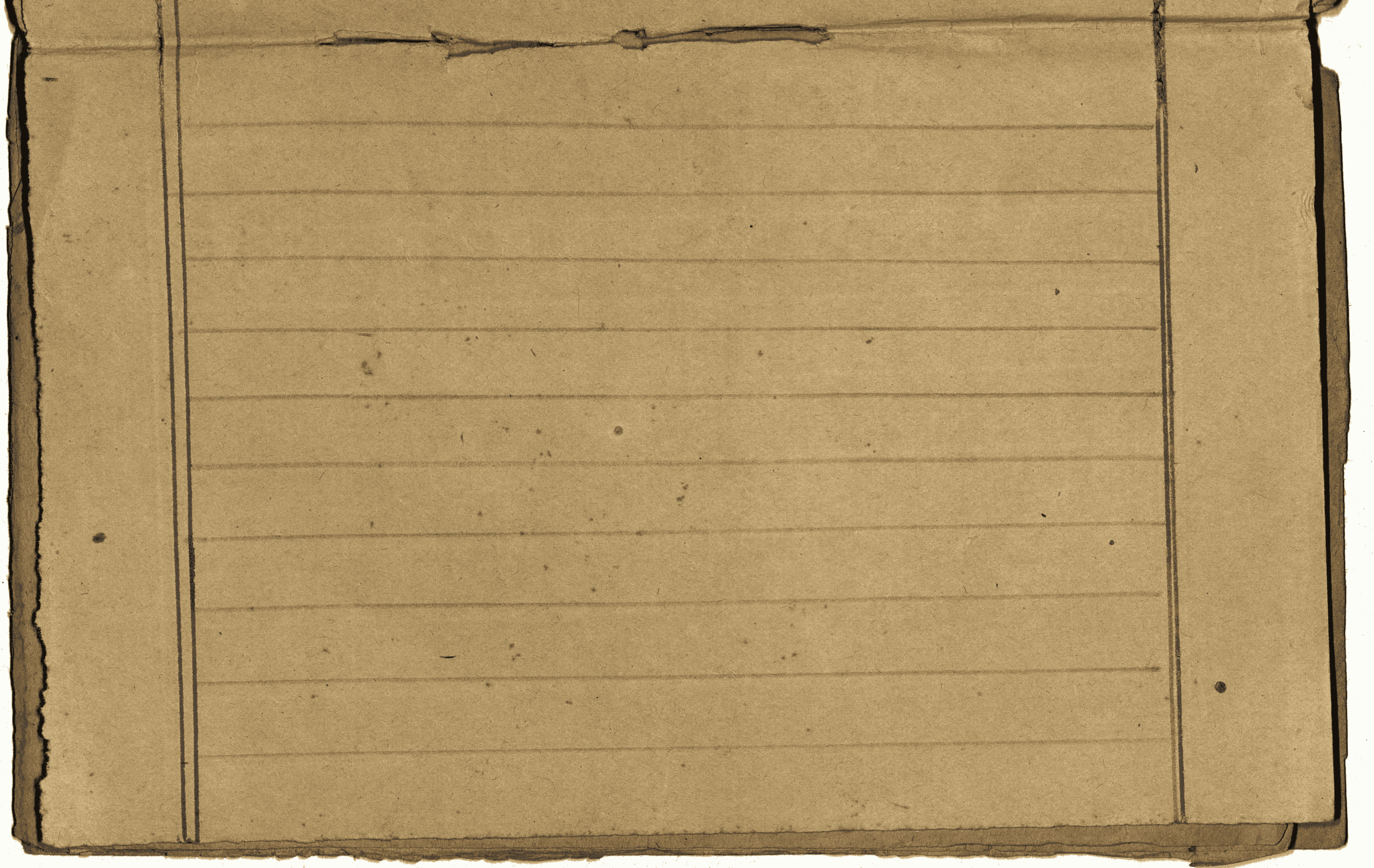
पाहुन यमधर्म प्रशन्न होऊन म्हणाले वर माग. तेव्हां
 सावित्रीने अशा वर मागितला कीं माझे दांभर पुत्रराज्या
 करित आहेत असे माझ्या सारख्याने पाहावे तव्हां सावित्री
 ने एकच बरोबर चार वर मागितले ते असे कीं मला
 दांभर पुत्र द्यावे (१) माझापती जीवंत द्यावा (२) गेलेले राज्य
 मीला वे (३) माझ्या सारखे वससक्याचे डोळे घावे सावेलेस
 यमधर्म राजाकार संतुष्ट होऊन वर देऊन माघारा
 गेला. नंतर आपला पती जीवंत झालेला पाहुन सावित्री
 स आनंद झाला व पतीसह वर्तमान घरी आली सासु

वसमन्थास नमस्कार करुन सर्व वर्तमान सांगितले
लागलीच तीचे सर्व मनोरथ भगवतीच्या कृपेकरुण
प्राप्त झाले व तिला शंभर पुन प्राप्त झाले भगवती
व सप्तमान या अश्वमेधांनी तीन दिवस भगवती
चे पुजन करुण अष्टम्यवराची पुजा केली तीन प्रदक्षी
जा केल्या नमस्कार करुण धरी आली चवथे दिवशी
पारणा केली वृताची संपुनता केली म्हणुन या सौथा
भगवतीचे पुजा करतील माना अखंडीत सौथाय पुन
पौर्णाची धन संपत्ती प्राप्त होइल. या प्रकारचे व्रत आहे

इती श्री भाविष्योत्तर पुराणे उभा महेश्वर संवादे
वट मुले अम्ह सावित्री व्रत कथा यां संपूर्ण मस्तु
श्री सांभरादाशीवीपम मस्तु

श्रीगणेशाय नमः ॥ आचम्य ॥ रावगुण ० मया
अद्यावधि पूजित श्रीमदनन्त नारायण कर्म
णि यथा शक्ति कृच्छ्र प्रसवाय प्राप्तश्चि
तं अहमाचरिष्ये ० आचम्य ० मया
पूजित श्रीमदनन्त नारायण नौरसना
र्थ श्री परमेश्वर प्रीत्यर्थ होमं करिष्ये ०
तद्गंगा गणपती पूजनं आचार्य वर्णनं करि
ष्ये ० स्थद्विते अग्निरथापनं अन्ता प्रधानं

श्रीभद्रमन्त्र ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
इति मन्त्रेण अष्टोत्तर शतं आज्यं न एकैक
माहुसा तथा केशावादि चतुर्विंशति
नामान्नैः एकैकमाहुसा होमशेषं
समाप्य मूलं देवक पूर्ववत्सूतना
दि आचरेत्

शुभं प्रवक्ष्यामि यथासमं यथासं ॥ मंगलं च स्मरेत्
कुमारीं माते मनीषा नीरधारी आनन्देन स
त्यं ॥ सकलपदरी असेच पै ॥ लयी विषतेच
अमूल द्रव्य ॥ मलिका जे शे स्वर्णं ज्ञाप्यते तेने
पद्म जोगेच ॥ दूर्वा दूर्वायां पद्मान लोपपीत
द्रव्य पुण ॥ या आम्हा जे केचे तेभी सप्त
जपनपा ॥ मग बोले राव नंदन ॥ कन्ये इत्ये केचे
तग्न निधान ॥ बडोदमच्ये अह्म चोनी पत्नी
सप्त जपल इत्ये ॥ मग सावेनी वनात जाऊनी सप्तवती

युभलेन ॥ स्यन्ते नयन गेहे अंध दैतुगाराज्य ही

शेनी घेले पे ॥ दूरि दूरी लुघा दैतुगारी अन्त पर्यंत

पुनः सने चैतुनी हीं डल मले आश्रया ॥ कं दक्षिण म

कुनी ॥ वृक्षालकी सयन कलारी ॥ पिल्ल मणे दुसा

वरपा दुनी कावण कन्या देवावरी ॥ मग बोले सा

वेनी नंदन ॥ मनी वासले भलार न सोडी स

वेया ॥ मग बोले नारदुनी राज्या विन्या केन्य

ची येरी ॥ सयचन अजय युनी धार वे महीनी

वट

कन्या एव प्रसवती ॥ त्वी ब्रह्मदेव-वी श्री ॥

सुगु
श्री

४

वसुची-वी सुवर्गी ॥ अथ अन्तर-वी प्रसव

की ॥ नाम त्वी-चे यरव सोवनी ॥ त्वी अथ पत्नी

वी नंदीनी ॥ अथ-वी श्रेष्ठ सवीस ॥ अथ

वेनी अथ पत्नी-चे धनी चतुर्ध्वग्वी ॥ लेखं

राज्यान्ना भोठा वि-चर पउका की ॥ दीकन्या

उपवर स्वामी ॥ लि-चर करी त्वं वर पाहाव हेच

ठीक ॥ मग राज्य देव आर घेऊना वर पाहा ॥

४

वट

३

॥ सावेनी मणे हे राजे द्वे ॥ तुझे कपळी नही

सावेनी

पुन संलान ॥ तरी माझे प्रसाद करुन ॥ तुज

का दिव्य रत्न कन्या एक होईव ॥ अमीवर

लिमा मही मा फार ॥ पत्नी ब्रह्म शीरे मणी सु

शीक ॥ की ती व्योढेक पुराणी ॥ अस सांगुन सावे

नी गुप्त झळी ॥ मग राज्य आनंदील होऊन

नगर झाली पायला ॥ नवभास भरत पुनी ॥

॥ पट्टशणी गुण नी धान ॥ लिजे प्येरी चित्ररत्न

३

हं पोथी वः सावेनी-ची

ओम्

अथ
वटसावत्री
कथा

[OrderDescription]
,CREATED=25.11.19 16:08
,TRANSFERRED=2019/11/25 at 16:15:11
,PAGES=44
,TYPE=STD
,NAME=S0002159
,Book Name=M-2340-VATSAVITRI KATHA
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF

FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF

FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF

FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,